

imidlertid ikke selv tillagde stor Vægt, nemlig at det foreliggende Lovforslag ikke omfatter alle Ministerierne, og heller ikke engang alle Embedsmænd under de Ministerier, som det angaaer. Jeg maa dertil bemærke, at det er dog kun eet Ministerium, som det ikke omfatter, og dette Ministerium vil heller ikke noget senere Lovforslag af denne Art kunne komme til at omfatte, fordi, som det er fremhævet ved Sagens Forelæggelse af Regjeringen, dette Ministerium bestander sig i en anden Stilling end de øvrige Ministerier og maa ønske, at Personalet, som der er beskæftiget i Contoirerne, stilles i et nøiere Forhold til og mere sammenlignes med det Personale, der staaer udenfor Ministeriet i forskellige Arter af diplomatiske Hverv, end omvendt at de skulle sammenlignes med de tilsvarende Betjente i de andre Ministerier. Det er Udenrigsministeriet, som jeg herved sigter til; det vil jo findes at være det eneste Ministerium, som Loven ikke omfatter. Hvad de Embedsmænd, der nævnes i Lovforslagets § 8 som udelukkede fra Loven, angaaer, da er der jo ogsaa anført saa tilstrækkelige, — ogsaa af Udvalget selv som tilstrækkelige erkjendte — Grunde for, at disse ikke høre ind under den Kategori, hvorom Loven handler, at jeg virkelig ikke kan indsee, at det kan siges at være nogen Indvending imod Loven, at den ikke giver sig af med at normere Lønninger for Embedsmænd, som ifølge Lovens Idee ikke henhøre under den. Den ærede Ordfører har jo iøvrigt heller ikke selv lagt stor Vægt paa dette Argument.

En følgende Indvending tillagde han derimod en større Vægt, nemlig at man skulde udsætte denne Lov indtil man kunde votere den enten i Forening med eller bagefter en Lønningslov for alle andre Embedsstillinger i Landet. Man kommer derved tilbage til en Argumentation, som oftere har været gjort gjældende her, naar specielle Lønningslove have været fremlagte. Man har ved mere end een Leilighed begjæret og temmelig stærkt af Regjeringen begjæret Lønningsforslag; men, naar de ere fremkomne, naar Regjeringen har oplyst, hvorfor man kun kunde fremkomme med Lønningslove for denne eller hin Branche, men tillige har oplyst, at der var sfjellig Grund

til at normere Lønninger for denne Branche alene, saa har man igjen været tilbøielig til at forkaste dem og forlange mere endnu, forlange en Lønningslov paa eengang for alle Statsembedsmænd. Man maa imidlertid i Almindelighed vel vogte sig for ikke at ville votere det Gode, fordi man vil vente, til man kan votere det Bedste. Det er en overmaade mislig Vej, og det turde vel være, at man derved kommer til bestandig at stille det i saa lang Udflugt at naae det Bedste, at man aldrig naaer at faae det. Foraaavidt hin Sætning kun gives Anvendelse paa det foreliggende specielle Tilfælde, saa vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er slet ikke saa grumme mange Brancher af Landets Administration, hvorfor der mangle Lønningslove, man er meget nær ved at have Lønningslove for dem alle. De Militaire have jo en Lønningslov; det kan ikke nægtes, at Organisationsplanerne for Land- og Søetaten ere virkelige Lønningslove indtil de ophæves eller forandres. Der er voteret en Række af Lønningslove for de meest omfattende civile Administrationsgrene i Løbet af de sidste Rigsdagssessionser. Naar man nu seer, hvilke større Grene af Administrationen der ere tilbage, saa vil man finde, at det er meget faa, og jeg skulde hvad den egentlige Administration angaaer sige, at det er næsten ingen. At der altid blive en heel Deel enkelstaaende Embeder tilbage, for hvilke der ikke lader sig opstille nogen almindelig Lønningsnorm, men som maaskee, naar Vacance indtræffer, kunne normeres i Analogie med de almindelige Lønningslove, som ere givne for det nærmest paagjældende Fag, det staaer ingenlunde i Strid hermed. Jeg skulde troe, at der ikke let er nogen større Green af Administrationen, hvorfor der fattes en Lønningslov, naar den foreliggende gaaer igjennem, saavel som den Postlønningslov, til hvilken der for tiden foreligger Rigsdagen et Udkast. Derimod er det ganske vist, at der fattes en Lønningslov for Domstolene og for Geistligheden, som jeg ikke i den Forstand har villet henhøre under den administrative Embedskreds. Hvad Geistligheden angaaer, troer jeg imidlertid ikke man kan sige, at denne Stands Stilling lige overfor Staten er uordnet; der findes jo dog